

Január mi prefukuje cez okenné rámy
blízko je od slova spolu k slovu sami

Zamotaný v pavučine toho čo sa patrí
pred kostolom stál som tak ako sa patrí

Neveste a ženíchovi rukami som triasol
šiel domov a zažal odostlal a zhasol

Nad pohárom vína pozaháňal tiene
prízraky sa rozplynuli v červenej pene

Spomenul si na teba na tvoju bielu kožu
a po tisíci krát prišiel o rozum